VJETAR VRAGOLAN

napisala: Tamara Vrbanović

Zapuhao Vjetar Vragolan ulicama grada. Škakljao je djecu po obrazima, djevojčicama mrsio kosu, a dječacima nosio loptu.
– I ja bih se htio s vama igrati! – šumio je Vragolan veselo plešući oko njih.

No djeca ljutito pobjegnu od njega.
– Baš je dosadan ovaj Vjetar! – poviče dječak.

Tužan, Vjetar krene dalje. Kraj jedne kuće u dvorištu ugleda kako se na užetu suše šarena majica i hlače.
– Kako bi bilo da ih obučem? – pomisli Vjetar. – Možda će se onda djeca htjeti igrati sa mnom!

Zapuhne jače, a majica i hlače padnu na njega.
Tako obučen pohita natrag djeci.
– Hej, pogledajte me sad! – zapuše oko njih Vragolan.
– Pogledajte! Majica i hlače lete! – smijala se djevojčica pokušavajući ih uhvatiti.

Djeca potrče za Vjetrom. Vragolan im je izmicao sretan i zadovoljan!

ZAOKRUŽI TOČAN ODGOVOR.

1. Što je Vjetar Vragolan želio?

a) igrati se s djecom

b) otići iz grada

c) skriti se od djece

2. Kako se Vragolan osjećao kad su djeca pobjegla?

a) tužno

b) ljutito

c) veselo

3. Što je Vragolan ugledao u dvorištu?

a) loptu i kapu

b) majicu i hlače

c) haljinu i šal

4. Zašto je Vragolan odlučio „obući" odjeću?

a) Bilo mu je hladno.

b) Želio je iznenaditi vlasnika kuće.

c) Nadao se da će se djeca tada igrati s njim.

5. Što su djeca učinila kad se Vragolan vratio?

a) Potrčala su za njim.

b) Ponovno su pobjegla.

c) Ušla su u kuću.

6. Kako se Vragolan osjećao na kraju priče?

a) tužno i usamljeno

b) sretno i zadovoljno

c) ljutito i razočarano

SPOJI POČETAK I ZAVRŠETAK REČENICE.

Vragolan je škakljao djecu	majica i hlače.
Djevojčicama je	po obrazima.
Na užetu su se sušile	mrsio kosu.